

Fondator:
G. V. MUNTEANURedacția și Administrația
la Tipografia N. P. PEIU
B A R L A D
Str. Ștefan cel Mare Nr. 17

VOCEA TUTOVEI

Foaie de propășire și educație națională
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni
SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

ABONAMENTE:

Pe un an 250 lei
Pe 6 luni 150 „
Autorități și instituții . 500 „
Abonamente de sprijin: benevol
Anunțuri și reclame, după învoialăInscris în registrul publicațiilor la Trib
Tutova, Nr. 1/1941

Vrednicia celor de acasă

Ar fi nedrept să nu vorbim și despre vrednicia celor de acasă, după ce s'a vorbit așa de mult și cu atâta bogăție de amănunte, despre vrednicia mândrei și glorioasei noastre armate. La faptele de arme ale oștirii noastre, fapte a căror faimă a ocolit pământul, cei de acasă: soții, copiii, părinți, frați și surori, răspund cu munca lor tăcută și stăruitoare care completează în chip minunat eforturile noastre de războiu.

Unele lipsuri de neînălțurat, datorite stării de războiu, nu pot împiedeca și nici umbri eforturile acestui neam de a-și croi o soartă mai bună în lume și de a-și face datoria până la capăt. Idealul național, scumpul nostru ideal, care ne încălzește inimile și întreține speranțele, n'a inclinat nici o clipă sub povara greutăților dinăuntru și nedreptăților ce am avut de îndurat din afară. Ca un singur om, Neamul Românesc a reacționat cu hotărâre și bărbăție. Fiecare Român, la rostul său, a dat țării cu dărnice și înțelegeri, întreaga lui ființă. Cu un cuvânt ne-am arătat vrednici, și cei de pe front și cei de acasă, de a ne asigura traiul pe pământul nostru scump, hărăzit nouă de Dumnezeu, moștenit din moși strămoși și păstrat în lupte grele.

La această minunată vrednicie a contribuit, de sigur, în primul rând, admirabilul suflet românesc, suflet înțelegător și bun, simțitor și activ, care în frământarea lui a fost și este capabil de cele mai sublimе și înălțătoare manifestări. Cine a avut prilejul să cunoască în chip discret acest suflet românesc în frământarea lui, nu se poate să nu capete imboldul de a împărtăși și altora din frumusețile manifestărilor acestui suflet.

Pe un petec de hârtie, frumos înflorat pe margini și cu o florică în colț, sau presărat cu petalele proaspete ale florilor din grădinița de lângă casă, soția trimite soțului pe front, tot gândul și toată simțirea celor de acasă: „Află despre noi, scumpul meu soț, că suntem sănătoși cu toții, ceia ce-ți dorim și dumnetale. Cartea postală de ieri, ne-a umplut sufletele de bucurie. Vei ști că noi nu ne mai vedem capul de trebi, iar eu lupt din război cu treburile ce trebuie să le fac numai eu. Vitele sunt sănătoase. Pământul este sămănat tot și râde la soare de vesel ce este. Cu ajutorul lui Dumnezeu, tragem nădejde să avem de toate și noi și voi și toată lumea. Așa că de noi nu duce nici o grijă, când știi că eu sunt la roate, că eu sunt și bărbat și femeie. Gândește-te numai la tine și la Dumnezeu, căruia ne rugăm cu toții ca să vă ajute să răpuneți pe dușmanul nostru și al țării noastre”

Vă place? Rânduri de acestea, de-o simplitate și frumuseță care impresionează pe oricine și care învederează vrednicia celor de acasă, trimit mai totdeauna soțiile, soților de pe front. Aceste rânduri au darul să întărească brațul ostașilor noștri, cari își văd țara prin imaginea veșnic vie a satului, a căsuței cu nevasta și copiii și avutul lor, pentru tihna și siguranța cărora ostașul înțelege să se jertfească pe el și numai pe el, unul singur pentru toți.

Cu astfel de ostași și cu astfel de soții ale ostașilor noștri, mai poate neamul nostru să piară? Și dacă nu poate să piară, ce omagiu mai bun am putea aduce femeii române, de cât recunoștința și admirația noastră întreagă, însoțită de această târzie recunoaștere publică, a vredniciei ei și a tuturor celor de acasă!

I. C. Antonovici

Românizare

Se pare cu totul nepotrivit cuvântul de „românizare” într-o țară cu populația atât de omogenă ca a țării noastre.

În adevăr, în România celor două Principate, populația rurală este de 99% românească; în orașele din Oltenia străinii sunt 3%; în Muntenia între 7-10%, iar în orașele Moldovei procentul străinilor atinge 56%.

În provinciile românești revenite la patria-mamă, proporția elementului străin se menține la aceeași măsură pentru Transilvania, Dobrogea, Basarabia și Bucovina.

Massa mare, am putea spune unanimă, a străinilor din țara noastră o formează Evreii. Numărul acestor străini în tot cuprinsul țării atinge cifra de un milion.

Un milion de străini, la o populație autohtonă de circa 16.000.000 înseamnă 1 Evreu la 16 Români. Cei interesați pretind însă că numărul Evreilor pe țară ar fi de numai 500.000. Și în acest din urmă caz, procentul ar fi de 1 Evreu la 32 Români, ceia ce nu poate fi trecut cu vederea.

Dar cu un procent sau altul, s'a întâmplat la noi un adevărat fenomen: la țară, pe când Românii au rămas la munca grea a pământului, evreimea se așezase ca arendași sau chiar proprietari de întinse terenuri. Aici ei nu veneau nici cu munca brațelor proprii alături de țărani noștri și nici cu priceperea în ale agriculturii, ci direct ca exploatare ai giei, brațelor și chiar a sufletelor românești. Că afirmațiunile de mai sus sunt juste, a dovedit-o revoluția țărănească din 1907 care a pornit de la Flămânda Botoșanilor, de pe latifundiile marelui storcător de vlagă a

țărânelor românești Mochi Fișer, revoluție ce s'a terminat pe malurile Dunărei, unde arendașii erau tot străini de neamul nostru.

La orașe situația se prezintă sub o formă cu mult mai gravă. Aici evreimea este compactă și a pus stăpânire pe întreaga economie românească.

Negustorii noștri de pe vremuri, vestiți prin priceperea și mai ales prin cinstea lor, au fost înlăturați de puhoiul străinilor.

Breslașii târgurilor noastre, de multe ori adevărați artiști în branșă lor, au fost dați la o parte de la conducere, rămânând tot ei în ateliere și fabrici, dar ca salariații stăpânului sau trustului străin.

Românii—la orașe—au rămas ca muncitori cu brațele, funcționari sau intelectuali, comerțul și industria, adică ocupațiile cele mai direct și mai sigur aducătoare de câștig, nu mai sunt românești de cât în procent de 20%, restul găsindu-se în mâini străine, în general în mâini evreiești.

Nu vom vorbi acum de cauzele cari au adus această dureroasă situație.

Pentru azi, ne mărginim a constata numai că, cel ce poartă pe umeri soarta țării, înțelegând că un corp nu poate trăi fără a fi complet curat, a început operația cea mare a deparazitării.

Țara românească, trebuie să aibă: umeri românești pe care să se clădească viitorul; brațe românești care să muncească și s'o apere; suflet românesc pentru ca s'o înalțe și Corp românesc pentru ca s'o conducă.

Și atunci.... „Românizarea”. Dar despre aceasta vom mai vorbi.

Iancu Mihailescu

Comorile Tutovei

Biserica din Cârțibași

Am scris tot aici despre Biserica din Pârvești. Iată că mi se ivește prilejul să scriu despre o alta, în care același duh de evlavie se vedește din fiice ungher al Ei.

Stai cu ochii pironiți la Altarele acestea de rugă și te așezi cu mințea pe crugul vremii și vrei să talmăcești prinosul de jertfire ce le-a ridicat și inima, această minune a bucuriei și durerei omenești, te poartă în zăcnetul ei pe urma pașilor acelora ce și-au făcut din credință un temelie și din dănie creștină o armură nebiruită.

Cât de mic te simți la umbra zidurilor în care bat suflute de magi și cât de neînsemnat te vezi pe tine ființă omenească în preajma ctitoriei de unde n'a fugit nici psalmul, nici bucovna, nici credința și nici nădejdea biruinței. Locașurile acestea au în ele minunea dănuirii și stă de veghe în tamplele lor, duhul purtător de solie a ceea ce nu moare niciodată. Trăește în plămâda lor

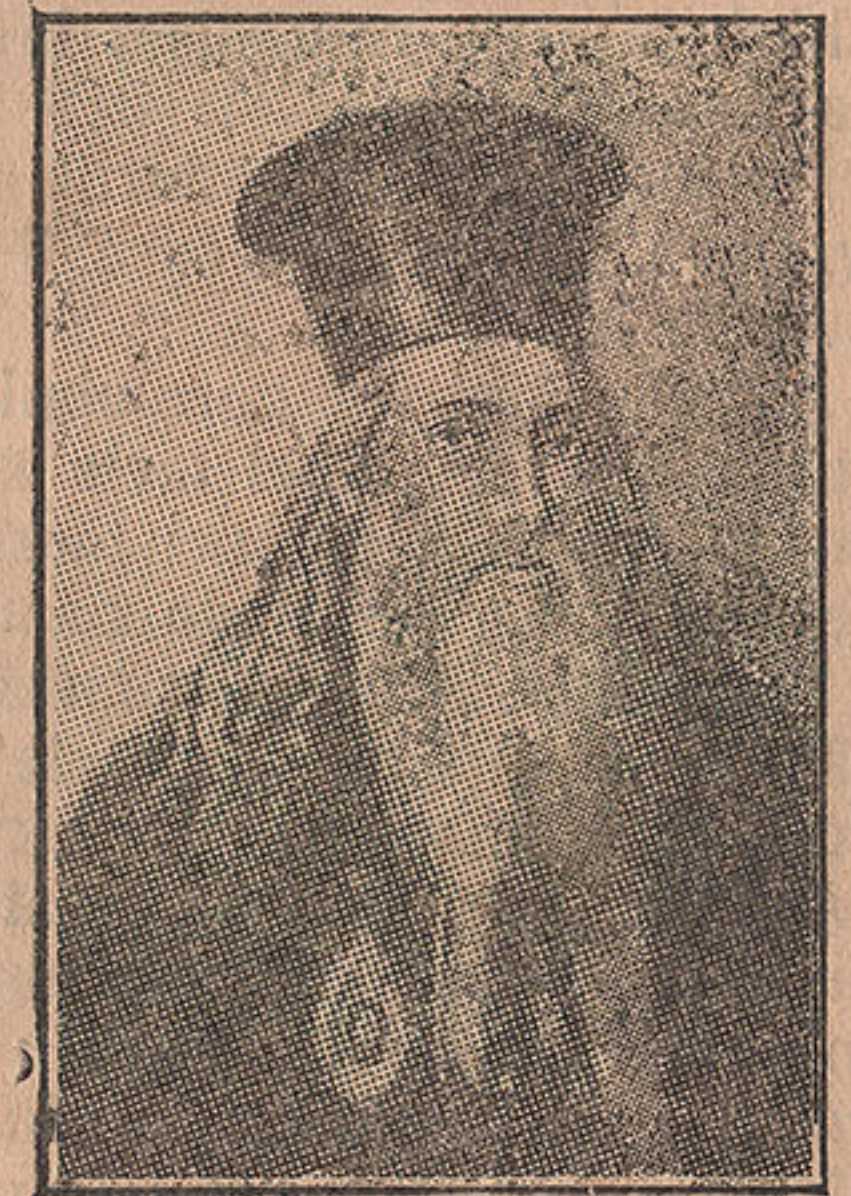
veacul care a fost și se dasprinde din taina lor, rugul de iubire al unor suflete ce știau a prețui VEȘNICIA și cari își împleteau vieața cu SFINȚENIA care a ridicat în țara asta tot ce-i tărie de suflet și liman de izbăvire.

La Cârțibași trăiești adevărul istoria. Firul de aur al gloriei românești se țese de mâna măiastră a gândului izvoditor de înțelegere curată, a ceea ce a fost odată....

Iată-te în taină de codru stând la voroavă cu duhurile acelor ce-au temeluit pe-aici virtutea și care-au tintuit omenescul, ca să răsară din Jertfa lor aurul curat al evlaviei. Și iată și Biserica Cârțibașilor stând singurică străjuită doar de cantonul unui pădurar!

Ridicată în 1833 pe temelie de piatră, este construită din bârne de stejari, fiind acoperită cu șindrilă. Este o minune de nuanțe artistice, cu o arhitectură care inspiră credincioșii și liniștire sufletească.

Figuri Moldovene

Mitropolitul Veniamin Kostiachi

Strălucitoare figură a Bisericii Moldovenești, ale cărei puteri de muncă și cultură străpung și luminează veacurile.

Pictura catapetezmei și toată catapetezma cu așa de frumoase împletituri în lemn este o podoabă neprețuită. Bolțile executate din împreunarea grinzilor de stejar își dau impresia unei biserici mărețe. Înăuntrul Ei, taină și binecuvântare.

Așa de măiastră e toată construcția Ei, încât își face impresia că e ridicată dintr'un singur trunchiu din pădure, fasonat în biserică și dăltuit pe culme de deal, ca să glăsuiească prezentului și viitorului de vrednicia ctitorilor și de trecutul de aur al credinței zugrăvitoare de icoane în biserică. Stă par'că de strață Biserica asta în calea timpilor ce vin ca să mărturisească tuturor că pe drumurile Cârțibașilor s'a plimbat boeria de altă dată, boerie care era împreunată cu închinare curată adusă Cerului....

Azi, ctitoria Oprișanului stă întru așteptarea împodobirii cu aleasă îngrijire. Se vor găsi rare suflete care să-i înțeleagă chemarea? Să nădăjduim. În ceea ce mă privește, am propus Prea Sfințitului Nostru Episcop Grigorie un plan general de înfrumusețare a acestor vetre de lumină și căldură duhovnicească. Și Prea Sfințitul Grigorie care este un iubitor al lucrurilor ce trec dincolo de vreme, va chibzui cum e mai bine. E mulțumirea sufletească pe care o împărtășesc tuturor celor ce-au ridicat dealul Cârțibașului spre ctitoria spătărească.

Preotul Ioan Chirvasie

Insemnări

O mare primejdie. — Unele ziare arată că se găsesc prin sate „anumiți indivizi cari activează în cadrul sectelor religioase”. Știrile mai arată că acei indivizi cari vor fi prinși acționând în cadrul sectelor religioase neautorizate, vor fi internati în lagărele de muncă de la Bug.

Spre a ne edifica asupra unei mari și amenințătoare primejdii, ajunge să arătăm că recordul sectanților și caselor de rugăciune îl deține Telormanul, unde în cele 47 case de rugăciuni predică 4215 credincioși strășnici propagandiști anti-creștini. Și Tutova noastră e arătată în statistică cu 131 de credincioși în 2 case de rugăciuni autorizate sau nu.

În 31 de județe ale vechiului regat se găsesc 15845 apostoli ai sectarismului

urmăre în pag. 4-a

„Sămănătorii de ruine și de pustiu“

III

Mă uit în jurul meu aici, la Vălenii-de-Munte, unde lucrez și caut a face în jurul meu acel „puțin bine“ de care au răs proștii când eram la guvern și decât care îmi pare rău, nefiind om cu ambiție și cu proiecte, că nu pot face mai mult.

Când am venit aici, înainte de a se deschide calea ferată, era un rai de particularism, cu vechi familii, de boierinași și de țărani deprinși, și mulțamiți, în rosturile lor, pe de parte nu așa de sărace ca astăzi cu întinderea „civilizației“ ucigașe pentru elementul indigen, iar din împrejurimi veniau călări, ca în timpurile eroice, reprezentanții unei rase puternice și sigure de dânsa. Străini nu erau: o familie săsească, două, naturalizate, iar, în ce privește pe Evrei, un negustor luase o evreică, și ea asimilată, iar în fața tipografiei mele stătea un tinichigiu așa de romanizat încât juca și el cărțile și-și numise Măndruța una din fete.

De jur împrejur pădurile minunate, podoaba regiunii, păstrate ca pe vremea lui Vaillant care îi făcea lauda la 1800.

Astăzi?....

Astăzi, când tot porumbul îl aduc angrosiștii evrei din Moldova, dealurile din fața casei mele sunt o râpă și continuu cad frumoșii copaci bătrâni. La ceasuri târzii de noapte, în ploaie și vânt, în zăpadă și ger, muncesc pe nimic oamenii săraci, abia plătiți.

Societatea „Quartul românesc“, înfățișată prin d. Leibovici, e aici stăpână. A cumpărat „muntele“, dela un mic proprietar sărac, promițându-i „block-hausuri“ în București. Vinde scump fabricilor de sticlă din Ardeal. Pe dânsul l-a lăsat cum era, și mai rău. Societatea evreiască trece și fără contract unde vrea. Procesele nu folosesc la nimic. De o reimpădurire nici vorbă: e o lacună în lege,—lacunele prin care ne ruinăm. Și uriciunea pustiului mă încunjură de pretutindeni; mă închid în casă, pentru a nu mai vedea.

N. Iorga
Din „Neamul Românesc“ Nr. 207
din 24 Septembrie 1937

(va urma)

Cum ne putem apăra împotriva bombardamentelor aeriene

A. Stingerea și ascunderea luminilor:

Toți locatarii imobilelor de orice fel (publice sau particulare), care nu au ferestrele prevăzute cu jaluzele sau obloane, sunt obligați să-și procure și să aplice deasupra geamurilor interioare hârtie neagră, cartoane, perdele negre groase, pături etc. și să se asigure totodată că mijlocul întrebuintat pentru ascunderea luminilor nu permite să răsbată în afară, nici o rază de lumină.

Localurile publice vor lua măsuri ca ieșirile să fie prevăzute cu perdele negre care să împiedice la deschiderea ușilor, pătrunderea luminei în afară.

Toate luminile exterioare ale locuințelor, magazinelor, etc. (reclame luminoase, firme) vor fi stinse.

Luminile exterioare strict necesare dela școli, spitale, fabrici, căzărni, gări, etc. vor fi camuflate prin becuri în culoare fumurie, cel puțin jumătate din partea de jos.

Peste bec se va aplica un abajour cilindric, vertical destul de rezistent, perfect închis sus și lung de cel puțin trei ori mărimea becului, astfel ca pe pământ să apară o mică suprafață slab luminată, servind numai ca reper și siguranță.

Este interzis aprinderea oricărei firme, reclame, vitrine luminoase, ca și a oricărei lumini exterioare particulare.

B. Alarma:

Alarma și încetarea ei în orașul nostru se dă prin sirena de alarmă a orașului și țigănele gardienilor publici.

Inceperea alarmei se dă printr'un sunet scurt modulat de sirenă.

Încetarea alarmei se dă printr'un sunet continuu de către sirena orașului.

C. Adăpostirea:

Toate autoritățile de Stat, Instituții publice, stabiliment industriale și comerciale particulare, deținătorii de imobile sub orice titlu și toți locuitorii orașului nostru, dacă nu au pivnițe sau subsoluri cu planșouri capabile să suporte dărâmturile părților superioare ale imobilului, produse de suflul bombelor explodate, vor face în curțile respective sau locurile virane din apropiere, tranșee-adăpost pentru protecția contra schijelor de bombe.

Tipul tranșeei dela instituții și întreprinderi publice și particulare este cel prevăzut în Regulamentul Apărării Pasive (I. D. R. Nr. 468 din 28 Februarie 1933) iar pentru tranșeele familiare conform instrucțiunilor ce sau publicat în detaliu prin presă de către Comandamentul Apărării Antiaeriene.

Acolo unde nu există curte utilizabilă în acest scop, locuitorii se vor grupa pentru a face tranșee-adăpost colective pentru mai multe familii, pe terenul cel mai apropiat, indiferent cui aparține.

Profesorii mei de limba română

D. Ghimuș, Paul Constantinescu, Leon Revent, Al. Balaban

Tot ne mai deprindem din zbulciumul vremii pe care-o trăim și tot ne mai aducem aminte de vârsta fericită a copilăriei duse, de hotarul nestatornic al adolescenței noastre, de epoca unică a vieții când se formează caracterul deplin al omului. Iată eu, în preajma toamnei și-a primelor zile de școală, mă las furat de amintirea anilor mei de liceu, în Bârladul salcânilor și-al viselor neîmplinite și încerc să-mi limpezesc figura profesorilor mei de limba română.

D. Ghimuș, Paul Constantinescu, Leon Revent, Alexandru Balaban, profesorii mei de limba română, trec pe rând în lumina de argint a amintirii... Ghimuș, alb patriarh până la adânci bătrânețe, rămas singur din galeria profesorilor adevărați seniori de odinioară, plecat asupra sufletului fiecărui copil cu vioiciunea sa caracteristică ce nu cunoștea nici o vârstă, stă zămbitor în pridvorul curat al copilăriei mele din primele clase de liceu. Mi-aduc aminte că m'a învățat, cel dintâi, să deosebesc cuvintele „măreț“ și „mândru“, ca înțeles, atunci, la marginea zării, când se forma priceperea noastră.

A plecat, dintre noi, pentru totdeauna, bătrânul cu inima caldă, lipsit de orice pedantism, cu desinvolvura și generozitatea lui. Iată-l pe Domnul Paul Constantinescu, acel decan al profesurii bărlădene, dascăl de mare autoritate, cum ne deprindea, în clasa a treia liceală, cu gustul lecturii, poposind pe catedră cu geanta căptușită cu cărți potrivite cu năzuințele vârstei fragede, din care nu lipseau Emil Gârleanu, I. A. Bassarabescu. Imi sună în minte cu claritate, versuri frumoase dintr'o poemă a carului, mi se pare de T. Ulmu, sau un marș al cercetașilor, sau alte poezii culese de profesorul nostru de prin reviste sau antologii, de dragul nostru.

Aceeași grijă în lecțiile de dictare, — mi-aduc aminte și-acum de-un fragment din «Grigorescu» de Vlahuță —, același interes nedesmințit, aceeași râvnă de-a ne îmbogăți sufletul cu lectura unor cărți pe care însăși biblioteca sa bogată ni le punea la îndemână.

Acum profesorul nostru e la pen-

sie, dar știu că încă nu se folosește de odihna la care ar avea tot meritul. Animator de cămine și societăți culturale, scriitor de articole de specialitate, conferențiar neobosit, D-l Paul Constantinescu continuă o muncă și-o activitate, încoronând-o, căreia Bârladul îi datorește o parte din bunul său nume de cetate culturală.

Il văd, acum, printr'o pânză de lacrimi, pe neuitatul meu profesor Leon Revent, mort așa de tânăr, vioiul, bunu Luță Revent, cel care «a descoperit» dispozițiile mele literare.

Eram în clasa IV-a, când, pe trimestrul al treilea, ne-a dat la teză «Primăvara». Eram, pe-atunci, începător în ale versului, debutasem la «Dimineața copiilor» cu versuri în care slăveam primăvara. Am făcut o teză presărată cu versuri, pe care le tipărisem sau pe care le-am improvizat atunci. Revent, entuziasmat de lucrarea mea, mi-a pus «zece», a cetit-o în cancelaria profesorilor, sfătuindu-mă: «Tinere, citește cronici, citește literatură populară, formează-ți vocabularul!»

Era plin de viață, era el însuși poet, cine știa că sfârșitul îl va fulgera așa de curând? Dăunăzi am citit cu înduioșare un articol al lui Revent, într'un anuar al liceului «Codreanu» și mi-am împropătat imaginea lui pururi vie, așa cum o voi păstra dealungul vieții în inima mea, ca pe-o icoană a tinereții fără sfârșit.

Pe D-l Alexandru Balaban, care nu uită pe foștii elevi, ci le urmărește activitatea, profesorul meu de română din cursul superior al liceului, l-am văzut totdeauna ca pe-o întruchipare de dascăl, de-o conștiințiozitate fără seamăn. Munca lui, migala lui neobișnuită în ore suplimentare, nu numai la curs, ne adâncea în operele literare, ni le familiariza în așa măsură încât deveneau părți din sufletul nostru.

Le păstrez la toți o amintire neștearsă și-o recunoștință în care este și pietate pentru cei duși fără întoarcere. Macar o lacrimă a sufletului nostru să lumineze, recunoscătoare, chipul dascălilor noștri de demult.

George Ursu

Cercetări Duhovnicești

In alt județ.

E amiază. Suntem în fundul județului Tutova și de aci în colo, mașina nu mai folosește la nimic. Dar P. S. Grigore vrea să vadă și ateva parohii din Vaslui. E un moment prielnic și nu tribuie pierdut. Sunt alte parohii mărginașe din Vaslui și ele nu pot fi văzute decât acum. E vorba de Valea Caselor și de Lipova. Dar cum să plecăm și cu ce? P. S. Grigorie dă imediat deslegarea „Vom merge cu o căruță până unde vom putea și de acolo, vom porni pe jos“.

Și așa s'a și întâmplat. Am pornit din Plopana la ora 3 p. m., peste deal cu căruța. Peste o oră am fost în Valea Caselor. Am tras direct la Biserică. Era deschisă, deoarece cu câteva clipe mai înainte păr. Arnăutu de acolo, avusese, o înmormântare. Părintele era în Biserică. Paraclisierul îngrijea de curățenie. P. S. Episcop s'a interesat de toate și a rămas mulțumit de cele constatate.

La Lipova am ajuns către ceasurile 4. În această parohie este o Biserică de

toată frumusețea. Construită numai din bârne de stejar, într'un stil vechiu moldovenesc. Ea inspiră liniște și evlavie sufletului credincios. P. S. Episcop dă dispozițiuni preotului paroh de acolo, Petru Roșu, să fotografieze această Biserică. Când va fi să se întocmească un album al bisericilor vechi din Eparhie, Biserica din Lipova își va avea locul ei. Și aici P. S. Grigorie se interesează de viața duhovnicească a enoriei și-i mulțumit de cele ce află.

Inapoi spre Tutova

E aproape seară. Trebuie să ne întoarcem la Plopana, căci până întunecă trebuie să vedem Ițcanii, iar peste noapte să poposim în Voinești păr. proistos Moise. Ca să ne întoarcem pe unde am venit, drumul e lung și-am fi întârziat mult.

Niște gospodari din Lipova ne vestesc că peste deal cu căruța va fi greu de trecut și uici drumul nu-i practicabil. Căruța goală ar putea trece; dar în cazul acesta cei din căruță trebuie s'o ia pe jos. Deoalul e mare. E vorba de podișul

Plopanei, care în unele locuri atinge 600 m. altitudine. P. S. Grigorie a hotărât să mergem pe jos peste deal. Și-am pornit așa. În marginea Lipovei o femeie cu doi copii de mână se apropie de P. S. Grigorie și sărută dreapta și primește din partea P. S. Sale cruciulițe și iconițe pentru ea și fiii ei. Am pornit apoi la deal și'n urcușul dealului ni se părea că găsim puteri noi. P. S. Episcop și cu Păr. Anton mergeau înainte. Rămăsesem ceva mai în urmă și mă trudeam cu gândul să văd dacă voi putea găsi pe undeva prin filele istoriei bisericii românești vre'un chip de lerarh, care să fi făcut aidoma. Nu mi amintesc să fi citit undeva așa ceva. Bunul Dumnezeu a avut grijă de Eparhia Hușilor să-i dea lerarhi vrednici. Iată nu mai departe de cât la P. S. Grigorie. Ai totdeauna ce învăța dela P. S. Sa. Nu face caz nici odată de știința Sa. Nu-i apoi deloc pretențios. Se apropie de fiecare cu iubirea aceia care îndreaptă și înalță. Pretutindeni unde apare, duce cu El duhul evlaviei și al credincioșiei. Iar când vorbește, toarnă din mirul sufletului Lui, peste sufilele involburate de asprimea veșii.

Așa l-am văzut în seara aceia și la Ițcani și la Rădeni. Și la fel a doua zi la Bisericele din Voinești și Lălești. Peste tot locul a dus ceva din taina ființei P. S. Sale, taină pe care preoții și poporul au înțeles-o.

In satul lui Avram Huiban

Ziua de Duminică 5 Iulie fusese orânduită însă pentru Avrămeștii lui conu Costică Calmuschi — profesor pensionar emerit și deputat eparhial. — În fiecare an la vremea asta, Avrămeștii trăesc ceva din mireasma filelor istoriei noastre naționale, căci la acest răstimp se face pomenirea arcașului lui Ștefan cel Mare și Sfânt, Avram Huiban, întemeietorul satului. Iar de data asta pomenirea avea să se lege și mai temeinic de-o altă faptă pilduitoare, aceea a D-lui Profesor Calmuschi, care a ținut ca P. S. Episcop să vină anume la Avrămești, pentruca în fața P. S. Sale, să și citească testamentul Domniei Sale.

Către ceasurile 10 în dimineața zilei de 5 Iulie, mașina Sf. Episcopiei pătrundea prin așa numitul loc „Rampa-Mărășeștilor“. Câțiva calăreși erau în așteptare. Imediat au încadrat mașina pornind spre

Pagina Căminelor

Căminele Culturale din județul Tutova, în slujba războiului sfânt

În interesul războiului nostru sfânt, feciorii poporului nostru românesc și-au dat sângele cu bucurie, întru fala Patriei noastre dragi.

Truda și jertfa lor a fost înțeleasă de întregul nostru neam. Iar Fundația Culturală Regală „Regele Mihai I” și-a făcut un punct de onoare prin ajutorarea văduvelor de războiu și mai ales a răniților din spitale. Căminele culturale din județul Tutova s'au întrecut în dărnice față de bravii noștri ostași, cari au lăsat părți din trupul lor, pe câmpul de bătaie.

Dăm aici tabloul a o parte din căminele culturale, care s'au făcut una cu durerea Nației și care și-au înscris numele în cartea de aur a trăinicieii noastre românești. Ostenitorii căminelor noastre culturale pot fi mândri că fapta lor a tins la înălțimea jertfei eroilor noștri scumpi. Au dăruit astfel:

Tablou supliment în continuare, asupra ajutorării răniților din Spitalele orașului Bârlad, de către Căminele Culturale din jud. Tutova.

1. Căminul Cultural „Serdarul Nedelcu Orșian” Com. Stănuștii-Poiana. A colectat

pentru răniții din Spitalele orașului Bârlad și pentru ostașii de pe front: pentru răniți 351 păsări, 911 ouă, 10 kgr. Săpun, 76 bucăți pânzeturi, 91 ștergare, 14 kgr. brânză și smântână, 360 litri vin, 4 kgr. prune uscate, 12.875 lei. Apoi în ziua de 28 Aprilie 1941, a predat Reg. 35 Infanterie următoarele: 55 cozonaci, colaci, 7 pâști, 700 ouă roșii, 2700 țigări, 3 litri țuică, 30 litri vin.

Între 1-18 Noembrie 1941, s'au predat 5 flanele, 2 fulare, 17 pătrate lână, 18 perechi ciorapi, 27 perechi mănuși. Toate darurile s'au făcut în cadrul Căminului Cultural și din inițiativa Cuc. Preot I. Chiriacescu și a soției sale d-na Ortansa Chiriacescu, a d-nei L. Dragomir și a d-nei Paznicul.

2. Căminul Cultural „M. Bally” Com. Cărlomănești. A strâns și depus pentru răniții din Spitalele orașului Bârlad următoarele: 85 pui, 446 ouă, 7 găște, 15 rațe, 30 prosoape, 6 batiste, 1 kgr. unt, 2 kgr. oloi, 4,500 kgr. brânză și 1 miel, 14 litri vin și 5781 lei. A trimis pe zonă ostașilor: pachete cu alimente, dulciuri, țigări, 39 perechi ciorapi, 42 perechi mănuși, 4 fulare, 1 cojocel, 4 căciuli. A distribuit familiilor

nevoiașilor și a celor mobilizați din sat: 100 kgr. făină de grâu, 500 kgr. făină de porumb.

3. Căminul Cultural „Viitorul Neamului” Com. Cărpășești. A colectat pentru răniți: 1230 lei, 18 m. pânză, 23 vervețele, o față de pernă și 3 bucăți de săpun.

4. Căminul Cultural „Al. Vlahuță”. A colectat și depus prin Protoieria Tutova pentru răniți suma de 2530 lei. Apoi, 115 păsări, 517 ouă, 28 kgr. caș, 8 bucăți săpun, 1 bucată pânză.

5. Căminul Cultural „Spiru Haret” Com. Ciocani. A colectat pentru răniții din Spitalele orașului Bârlad, 270 lei, 27 păsări 50 ouă, 4 șervete.

6. Căminul Cultural „D. Costandache” Com. Mireni Jud. Tutova. A colectat și trimis pentru răniți din Spitalele Orașului Bârlad 122 păsări, 378 ouă, 36 prosoape și 1137 lei.

7. Căminul Cultural „Virgil Revent” Sat. Ruși Com. Pucștii Jud. Tutova. A strâns și depus pentru răniți, 151 bucăți pânză, șervete, 89 păsări, 300 ouă, 80 țigări, 10 bucăți săpun și 5647 lei. Bani și șervetele s'au depus la Protoieria Județului.

8. Căminul Cultural „Perieni” din Com. Perieni Județul Tutova a adus pentru răniți din spitale următoarele 35 păsări, 1000 ouă, 60 Kg. caș, 21 pâini, 100 litri lapte 1 Kg. rachiu și 1000 țigări.

9. Căminul Cultural „Regele Mihai I” Com. Micești Jud. Tutova. A colectat pentru răniți și transportat la Bârlad următoarele 122 păsări, 511 ouă, 3.500 Kg. caș și 1250 lei. Bani s'au depus la Protoieria Județului.

10. Căminul Cultural „Regele Mihai I” Sat. Bogești Com. Pogana Jud. Tutova A adunat și trimis pentru răniții din Spitalele Orașului Bârlad următoarele: 273 ouă, 35 pui fripiți, 6 Kg. brânză, cu smântână, 10 litri lapte, 8 șervetele, 1685 lei numerar, din care sumă s'au cumpărat diferite alimente, 10 litri vin și țigări tot pentru răniți.

11. Căminul Cultural „Avram Huiban” Com. Avrămești Jud. Tutova A colectat pentru răniți 57 păsări, 74 ouă, o cămașă 1 ciarșaf, 10 bucăți pânză, 600 lei și o perdea, 3.500 Kg. caș.

12. Căminul Cultural „Jean și Sibil Crisovloni” Com. Ghidigeni A strâns și depus pentru răniți prin Protoieria Tutova 10.000 lei și 40 șervete.

13. Căminul Cultural „Renașterea” Sat. Horga Com. Epureni Tutova A depus pentru răniți prin Protoieria Tutova, 1050 lei 53 șervetele.

14. Căminul Cultural „Ghermănești” Com. Ghermănești Tutova A depus pentru răniți tot prin Protoieria Tutova 15.600 lei și 49 șervetele.

15. Căminul Cultural „Virgil Caraiuan” Com. Suletea Tutova. A depus pentru răniți prin Crucea Roșie filiala Bârlad 20.250 lei și diferite alimente.

16. Căminul Cultural „Th. Cudalbu” Sat. Chilieni Com. Mireni Tutova A strâns și adus pentru răniții din Spitalele din Orașul Bârlad 100 ouă, 10 pui, 3 Kg. caș și două pâini.

17. Căminul Cultural „Alex. Vlahuță” Com. Hălărești. A colectat pentru răniți 224 pui și rațe, 780 ouă, 6 bucăți caș, 340 țigări un borcan cu brânză și unul cu smântână.

18. Căminul Cultural „Prof. Pavel Chiricuță” din Com. Odaia-Bursucani. A strâns și dat pentru răniți următoarele 60 Kg. lapte, 2 pui, 64 ouă, 6 perine, 17 m. pânză, 16 prosoape.

19. Căminul Cultural „I. Gh. Duca” Com. Dragomirești. A strâns și adus la Bârlad pentru răniți următoarele; 41 pui, 10 rațe, 31 bucăți săpun, 26 șervetele, 250 ouă, 25 Kg. zahăr, 2 sticle de sirop, 1 pachet chibrituri, 2 Kg. bomboane și 65 pachete țigări.

20. Căminul Cultural „Dr. C. Anghelescu” Com. Crivești A strâns și depus pentru răniți următoarele; 101 pui și găini, 305 ouă, 3 Kg. caș, 12 șervetele, 20 pachete țigări.

21. Căminul Cultural „Regele Mihai I” Com. Zorleni. A strâns pentru răniții din Spitalele Orașului Bârlad; 1/2 miere de albine, 132 litri lapte, 349 ouă, 32 pui, vii, 1 pui fript, 1 găină, 2 Kg. brânză vaci, 2 Kg. caș, și 15 pachete țigări.

22. Căminul Cultural „Al. I. Cuza” Sat. Fedești Com. Ghermănești. A colectat și depus pentru răniții din Spitalul de Chirurgie „Iorgu Radu” din Bârlad următoarele: două găini, 10 pui, 90 colăcei, 100 plăcinte, 12 Kg. ciapă, 82 Kg. făină porumb, 15 Kg. fasole, 15 Kg. cartofi, 50 ouă, 6 bucăți săpun, 7 cutii chibrituri, 3 pachete țigări, 9 cărți postale, 1500 lei cu chitanțele 437 și 438.

Locuitorul Vasile Lucescu din satul Hreasca-Măscurei a donat parohiei respective prin stăruința preotului N. Grigoraș un epitrahil în valoare de 3500 lei Dania a făcut-o întru pomenirea fiului său Ioan, mort pe câmpul de luptă.

Enoriașii din parohia Măscurei-Tutova au donat suma de 10.000 lei pentru un rând de vestminte. Cum cu această sumă nu se vor putea cumpăra vestmintele pentru sf. slujbă, se face un apel la inimile doritoare de împodobirea Casei Domnului spre a veni în ajutorul enoriașilor din Măscurei.

Spre Reședință

După amiază, P. S. Grigorie a vizitat parohiile: Hălărești, Bogești și Crâng. Pretutindeni a dat aceleași isfaturi ziditoare de suflet.

Seara P. S. Episcop a plecat la Huși. Alte îndatoriri îl chemau acolo... Și astfel... s'au terminat cele două zile de cercări duhovnicești, învăluite în manta bunătații sufletești a P. S. Grigorie.

P. S. Sa a pornit la cercetarea turmel... E semnul sub care se deschid făgașurile lucrului duhovnicesc, din Eparhia Hușilor.

Și Dumnezeu va face ca truda P. S. Sale rod să aibă și mai mult să aibă.

Ioachim

Tot ochelarii de soare

Rândul trecut am combătut *moda ochelarilor de soare*, atrăgând, că cei ce-i poartă sub pretextul ridicol, că-i supără soarele la ochi, luptă contra naturii, contra izvorului de viață, care este soarele, fără de care nu ar exista viață pe pământ.

Așa dar această modă este o pervertire a firii sănătoasă și o lipsă de înțelegere. Căci, dacă sunt câțiva, cari sunt betegi de ochi, poate tot din vina lor, și în loc de a se căuta doftoricește, evitând și cauzele, ei se năpustesc fără vină contra soarelui, sunt însă atâția alții, cari poartă ochelari *din snobism*, din neînțelegere curată, ca să pozeze, să se facă interesanți. O dovadă mai mult e, că și copiii îi inițiază!

Acum vreau să arăt, că aceștia luptă chiar *contra simfului estetic*. Vor să se arate interesanți? Să se uite cu ochii liberi căci aceștia doar sunt icoana vigoarei și a sănătății individului. Cu ochelari, puși chiar de nevoie, ei apar *betegi*. Și un om beteag poate tinde la frumusețe?

De copil ți-i silă, când îi vezi cu asemenea ochelari, de bărbați ți-i milă crezându-i de obicei betegi, chiori!

De femei ce să mai zici? Ce frumoși sunt ochii femeilor, când sunt liberi, fără ochelari? Prin ei vezi sufletul, inteligența, viața, bună-tatea, vezi dulceața sufletului!

Atunci de ce acopăr ele ochii? Sunt și părți femeiești bune de acoperit, pe care însă, din păcate și tot din modă, nu prea le acopăr! Și poate ar fi mai bine, cum a și fost altă dată! Simțul pudoarei era mai dezvoltat și mai discret. Pe atunci nu se uitau femeile în oglindă pe stradă!

Dar dacă le a trăsniț unor bărbați să se declare *slabi...* de ochi, bucuria femeilor! Au ocazia să scape de ponosul învechit, că ele sunt sexul slab! Să treacă rândul bărbaților cari vor să le iea locul!

Grăbiți-vă Doamnelor și Domnișoarelor!

Dar fără ochelari de soare!

G. D. Neșțian
profesor-pensionar

Mărășești. Aici pretutindeni covoare. Copiii de școală primară cu d-nii învățători în frunte prezintă P. S. Episcop o frumoasă coroană de flori, cântând un imn special alcătuit pentru Prea Sfințitul Episcop. P. S. Sa mișcat, răspunde d-lor învățători în cuvinte calde, iar copiilor le dă cruciulițe și iconițe, pe care P. S. Sa le poartă totdeauna la sânul Său, spre a le da tuturor celor ce se apropie de P. S. Sa.

Pornim mai departe, pe locurile unde a păstorit un preot vrednic, Păr Profesor Corneliu Grumăzescu. La o poartă un moșneag cu frumoase plete albe stătea în genunchi și-și făcea semnul Sf. Cruci. A fost o clipă înălțătoare. Stătea par'că acolo în marginea de drum. Neamul acesta întreg, care a trăit și biruit prin credință. Stătea par'că acolo curăția sufletească a poporului nostru. Stătea acolo țaria de veacuri a acestei Țări, care a biruit protivnicile prin închinare cuvioasă adusă Ziditorului a toate. Stăteau par'că și se închinau prin el, toți vitejii noștri, cari ieri și azi își dau tot ce au mai bun în ei spre slavă creștinătății noastre.

Până la Avrămești m'am gândit mereu

la acest bătrân. Dacă ași fi avut o putere ași fi strigat tare să mă audă toată lumea și să arăt tuturor de chipul în care-i legat țărânul nostru de marginea epitrahilului nostru. Să spun tuturor, că fără duhul apostoliei noastre, nimic nu se zămislește și temeluiește în lumea satelor noastre. Că fără credința străbună nu se infiripează nimic temeinic pe acest pământ...

Dar iată că mașina urcă dealul spre Biserica și'n poarta Ei, d. Profesor Calmuschi îmbrăcat în străvechiul, pitorescul și neîntrecutul nostru port național, întâmpină pe P. S. Episcop. Împreună cu toți ceilalți fruntași ai satului se pătrunde în sf. Biserica. Preoții orânduși din vreme își îndeplineau ruga. P. S. Episcop a asistat și la sf. liturgie și la parastasul ce s'a oficiat după aceea, întru pomenirea ctitorilor satului și ctitorilor Neamului, eroii noștri dragi. Slujbele s'au terminat. Incep mărturisirile inimilor. Vorbește D-l Prof. Calmuschi. În graiul D-niei Sale limpede și curgător, glăsuiește cumințenia și jertfelnicia acestui popor brav. Arată rostul serbarei și după aceea în fața lui Dumnezeu, în fața P. S. Grigorie și a tuturor

celor de față, își desvăluie taina inimei chivernisind în litere testamentare, toată truda de o viață de om. Desprinzi din fața D-niei Sale, întru care viclesug nu este, și desprinzi din cele ce citește, grija de Casa lui Dumnezeu. Pentru locuința parohială D-nia Sa lasă din conacul D-niei Sale 10 (zece) odăi, ce vor servi și de sediu al Căminului Cultural parohial. Lasă biblioteca sa adunată cu trudă și lasă și toate documentele strânse cu mult sbucium. Toată dania se va înfrăți sub un singur nume al Căminului Cultural parohial ce se va numi; „Căminul Cultural Parohial Calmuschi-Vrabie-Huiban” Mai vorbesc: Păr. paroh Al. Alexandrescu-Avrămeștii și D-l Pretor Diaconescu-Pucștii, care vorbește în numele Prefecturii de Tutova.

P. S. Episcop Grigorie mulțumește apoi D-lui Prof. Calmuschi, lăudând fapta pilduitoare a D-niei Sale și arată tuturor felul de cum se poate trăi o viață închinată binelui obștesc. Prin fapta D-niei Sale vorbește ctitoria de altă dată, când sufletele pioase ale acestui Neam, depuneau la picioarele Mântuitorului o parte

din strădania lor. Dania aceasta este mult glăsuitoare în aceste vremuri de răscruce. P. S. Episcop binecuvântează pe D-l Prof. Calmuschi, dorindu-i ani mulți cu deplină mulțămire sufletească.

ȘTIRI DIVERSE

INFORMAȚIUNI

Proprietarul magazinului de cizmărie „Palermo” din București. Str. Lipsani 53, a fost trimis în judecată și condamnat, pentru că a vândut o pereche de pantofi cari după 4 zile de purtare s'au stricat.

Pilda Bucureștilor trebuie imitată, dacă plângerea cetățenilor înșelați este trimisă justiției.

.....

Se bănuiește că producția de fructe din anul acesta să fi ajuns la 2.030.000.000 Kgr. și care este evaluată de economiștii noștri la 20 miliarde lei.

Exportul ar fi reprezentând o cantitate de peste 22 milioane, cu o valorificare de 340 milioane lei.

Valorificarea acestei producții naționale se află încă în mare suferință.

.....

Cum zboară, cum dispăre, cum moare bolșevismul;

„Pe temelilele mănăstirii din Koganovka am slujit Duminică 17 Mai 1942, sfânta Liturghie. Era de față tot satul. Am început slujba în limba română, urmând ca vreo 4 ostași să-mi dea răspunsurile. Care nu mi-a fost însă mirarea, când am auzit răspunsurile pe rusește, date de un cor bine încheiat, iar după cor cânta tot poporul, luând însuflețit parte la sf. Liturghie? Conducerea o avea o femeie ca de 50 de ani, Elena Pavlovici, suflet cucernic, voce eztraordinară, coristă reputată încă din pruncie. Nu pot reda în scris clipele trăite în decursul acelei sf. Liturghii. Stăpâna peste tot norodul un simțământ de adâncă evlavie. Două ceasuri în șir nu s'a mișcat nimenea dela locul său, cu toate c'au trecut și avioane inamice pe deasupra noastră. Răspunsurile liturgice au fost date în chip îngereșc și cu toate că preotul rostea pe românește, iar corul răspundea rusește, nu s'a făcut nici-o greșală, nici cea mai mică confuzie.”

„Telegraful Român”

.....

„Telegraful Român” scrie aceste rânduri; „Dela 1 Octombrie 1942 nici un jidov și nici o instituție jidovească nu mai are dreptul să angajeze sau să păstreze în serviciu servitori sau personal de serviciu creștin. Contravenienții, atât creștini, cât și jidovi, vor fi sancționați.”

Primăria orașului nostru a dat o ordonanță încă de la 27 Iulie în care spune:

Art. 1 — Se interzice cu desăvârșire evreilor depe teritoriul orașului Bârlad de a avea în serviciul lor: servitori, servitoare, bucătărese sau îngrijitoare de orice fel sub ori-ce denumire, de religie creștină.

Art. 2 — Se interzice cu desăvârșire populației creștine de a se angaja sau, servi la evrei, fie cu anul, cu luna sau cu ziua.

Art. 3 — Evreii de orice categorie, nu au voie să se aprovizioneze decât în piața orașului, accesul lor în piață e permis dela ora 9 dimineața.

Și mai adaugă ordonanța: „Agenții forței publice vor ridica pe contravenienți și-i vor înainta poliției pentru dresare de acte.”

Cerându-se cât mai drastice sancțiuni pentru îndepărtarea creștinilor din serviciile Evreilor, poate că se cuvin tot atât de aspre sancțiuni și Românilor cari-și iau Evrei în serviciu sau îi... camuflează.

Imoralitatea și incorectitudinea au același efect nenorocit care se cere îndepărtat definitiv din mijlocul neamului românesc.

.....

Se fac vrednice de scos în lumină cifrele bilanțului fabricilor Bragadiru din București. Fabrica de bere la un capital de 200.000.000 lei, a avut un beneficiu de 11.659.436 lei la încheierea socotelilor

de la 31 Martie 1942. Fabrica de spirt a aceluiasi proprietar, la un capital de 54.000.000 lei a avut un beneficiu de 7.855.869 lei.

„Și ori-ce fabricant va confecționa marfa care este mai mult căutată în dăuna tuturor societăților de... temperanță.

O grea problemă și-o mare îngrijorare pentru sănătatea poporului român aste alcoolismul și alcoolul care nu se consumă numai de la fabrica Bragadiru.

.....

Un alt soi de bilanț. La August aviația românească a împlinit un an de războiu. În cursul acestui an încheiat s'au efectuat 30.000 ore de zbor. În acest interval cele 786 avioane românești au dat 120 lupte cu 1091 avioane inamice, dobărând 560 avioane dușmane dintre cari 139 au fost doborâte de artileria antiaeriană.

S'au aruncat peste 100.000 bombe (aproape 3 milioane Kgr. explosibil) în intervalul acestui an care încunună jertfele românești cu lauri de biruință.

.....

În Capitală se duc tratative cu „un mare grup german”, pentru înființarea unei grădini zoologice, pe un teren în suprafață de 160.000 m. p. pe marginea lacului Floreasca. Ar fi fost rezervată suma de 200.000.000 lei pentru costul animalelor. Nu se vorbește de fondurile necesare întreținerii și hranei, la sporirea cărora vor contribui atâția provinciali, între ei și bărlădeni, cari vor acoperi în uitare orașul copilăriei și părinților, cu case ruinate, cu străzi și poduri stricate și cu multă, multă sărăcie.

.....

La tăbăcăria națională și la fabrica Dumitru Mociornița din București, medicul veterinar Dr. D. Ognaru, a făcut reușite experiențe tăbăcind burți de vacă și de oaie. S'a izbutit a se scoate o piele superioară meșinei de oaie și folosită cu succes la fețele de pantofi de vară și de casă, la mănuși, la căptușeli de încălțăminte, la înbrăcămintele de mobile, la legat cărți, ș. a.

Pielea de burtă capătă la tăbăcit ori-ce culoare, iar producția națională, în aceste vremuri de scumpete și lipsă, capătă o sporire de 30.000 m. p. pe an.

.....

Dintr'o scrisoare a unui profesor Bârlădean ce se află pe câmpul de bătaie, desprindem următoarele rânduri pline de învătămintele pentru cei de acasă: „Pot afirma — fără să fiu vreodată desmințit — că la noi în țară nu se cunosc urmele războiului. Aici populația duce o trudnică lipsă de mai toate articolele de primă necesitate...”

Pentru nemulțumiri dela noi ar fi suficientă o simplă vizită pe unde a fost războiu și atunci s'ar mulțumi cu mult mai puțin decât au acolo.”

.....

Prefectura Județului Sibiu a orânduit alcătuirea unor expoziții agricole, zootehnice și a industriei casnice la reședința fiecărei plăși pentru zilele de 20 și 27 Septembrie și apoi o expoziție generală în pavilioanele Târgului de monstre, înlesnindu-se în chipul acesta schimbul de mărfuri al producătorilor. S'au luat măsuri spre a se acorda premii în bani, unelte agricole și diplome acelor locuitori cari vor prezenta cele mai bune produse în cele mai bune condiții.

Sibiul ne servește o pildă.

„POPORUL”
Mare depozit românesc de cherestea și materiale de construcție

— BÂRLAD —

Strada Anastase Panu Nr. 121

Aprovizionat cu toate sorturile și mărimile de material dela Fabricile din Bucovina.

Atelierele Grafice N. PEIU, Bârlad strada Ștefan cel Mare Nr. 17.

Comitetul de conducere al ziarului „Vocea Tutovei”, a deschis o listă de subscripție pentru strângerea fondului necesar la ridicarea Casei poetului „Al. Vlahuță”, care să servească drept sediu Căminului Cultural din satul Pleșești, locul lui de naștere.

Sumele subscrise se vor trimite d-lui Const. Dornescu, avocat.

Suma din urmă 6000

Au mai subscris:

D-na Aneta Z. Andronic, Tecuci 1000
„ Michaela Tatovici, Focșani 1000

Familia Ștefan și Ecaterina Budăi a donat pentru pictarea și mobilierul Bisericii Domneasca, suma de 20.000 (două zeci mii) lei.

Deasemenea, cofetarul Iorgu Râpan a donat, în acelaș scop, lei 5000 (cinci mii) lei.

Gestul acestor doi comercianți face să reînvie tradiționalul spirit de dărnice al vechilor negustori, dintre cari mulți se numără printre Cîitorii de Biserici, alături de Voevozi, Vlădici și Boeri.

Cinste lor.

În războiul sfânt pentru Cruce și dreptate toți bravii noștri ostași, dela General până la ultimul soldat, nădejdea în biruință și-o pun în ajutorul lui Dumnezeu și în Biserica Lui, pe lângă spiritul de vitejie și isticșința armelor.

Și chiar în toilă luptelor, cei depe front păstrează legătura cu cei de acasă, prin Biserica. Scrisoarea de mai jos, trimisă tocmai din Caucazia, unde luptă cavaleria română — scrisoare adresată D-lui av. C. Dornescu Președintele Com. de înfrumusețarea Bis. Catedralei Domneasca din Bârlad, — învederează cele afirmate mai sus:

Iubite nene Costică,

Cu multă bucurie am aflat de aici de refacerea Sf. Bis. Domneasca și pentru care știu că mata ai pus toată strădania. Pentru acest Sf. Lăcaș în care am intrat totdeauna cu adâncă smerenie, am trimis pe numele mata, deocamdată suma de 2000 (două mii) lei. Cu ajutorul bunului Dumnezeu trag nădejde să vă revăd cu bucurie prin Septembrie.

Colonel, I. HRISTEA

Reg. 2 Călărași

Of. Poștal Militar Nr. 80

Duminică 4 Octombrie, Căminul Cultural „Episcopul Iacov” din comuna Bogdana, va sărbători pe d-l profesor Const. Th. Moroșanu, președintele său de onoare, cu ocazia ieșirii sale la pensie. La această sărbătorie s'au asociat și foștii săi elevi.

Dela Crucea Roșie. Se aduce la cunoștința onor. publicului Bâr-

lădean că în curând se va deschide de Filiala de Cruce Roșie Bârlad, un cămin pentru invalizii din județul nostru, în trecere prin oraș, cămin care va funcționa în localul „Casa Ostășească” din gara Bârlad.

Persoanele cari doresc să dea obolul, sunt rugate să ajute acest Cămin, cu orice le stă în putință, în amintirea celor morți sau dispăruți în război.

Donațiile se primesc contra chitanță regulamentară la sediul Filialei din str. C. Nanu, 11 (Munteni) sau direct la Cămin.

Duminică 6 Sept. 1942, satul Rădești din județul nostru a fost în mare sărbătoare e. Hărnicia părintelui Iacom și fapta de suflet a enoriașilor sf. Sale s'au contopit într-o împodobire sf. Biserici de acolo, Biserica mare și frumoasă. Reparată în întregime cu ajutorul dat de Prefectura Jud. Tutova, prin înțelegerea D-lui Colonel I. C. Zănescu prefectul Jud. Tutova și a părintelui Protoiereu Iorgu Codreanu, Biserica s'a sfințit în ziua comemorării celor doi ani de izbăvire românească.

Sfințirea s'a făcut de către Prea Sfințitul Episcop Grigorie înconjurat de un sobor de preoți.

Slujba sfințirii a fost făcută în prezența unui impresionant număr de credincioși, printre care se afla și D-l Col. I. C. Zănescu prefect, D. Munteanu Pretor, Proprietar Mironescu fost procuror general etc. P. S. Episcop a venit de dimineață, fiind întâmpinat la marginea satului de călăreți din Rădești. La intrarea sf. Biserici erau într-o întâmpinare Părinții Protoieriei ai Jud. Tutova Iorgu Codreanu și I. Chirvasie. La ușa sf. Biserici Păr. Iacom a primit pe P. S. Episcop după rândul său. Prea Sf. Sa era însoțit de P. C. Preot P. F. Alexandrescu Protoiereu Jud. Fălciu P. C. V. Protosinghel Filaret și diaconul clement Gheorghiu dela sf. Episcopie. S'a început imediat slujba sfințirii, cu ocolirea Bisericii. A urmat apoi slujba sf. Liturghii când a ținut predica Păr. Protoiereu Ioan Chirvasie. După sf. Liturghie s'a slujit parastas pentru eroii Neamului și curențitul Te Deum, după care Păr. Iacom a făcut o dare de seamă asupra reparației sf. Biserici. În cuvinte însuflețite sf. Sa și-a arătat bucuria că Dumnezeu l-a învrednicit să-și vadă Biserica reparată. A luat apoi cuvântul D-l Col. Zănescu, care a mulțumit Preotului Iacom pentru sprijinul ce-l dă în ridicarea satului.

P. S. Episcop a lăudat pe credincioșii din Rădești pentru jertfa lor mare. Pe preot l-a cinstit cu rangul de iconom stavrofor. A fost o sărbătoare înălțătoare. P. S. Episcop a rămas mulțumit de lucrul duhovnicesc dela Rădești.

Insemnări

continuare din pag. 1-a

oficiind și predicând în 244 case țărănești de la sate.

Vor spune unii: ce importanță au cei 16 mii de sectanți — cari pot fi și mai mulți —, față de cele 15 milioane de credincioși ai poporului românesc? Să nu uităm și altă socoteală: Românii ortodoxi au 1 preot la 1900 suflete, pe când greco-catolicii au 1 preot la 882 credincioși, Maghiarii din țară au 1 preot la 670-800 credincioși. La 3 milioane credincioși cultele minoritare au 51 canonici și 181 protopopiate.

Calculându-se ajutoarele acordate de stat — căci și minoritarii primesc ajutorul statului român —, se dovedește că greco și romano-catolicii primesc un ajutor de 69,85 lei de suflet, calvinii 110,22 lei, iar Maghiarii 171,45 lei de fiecare suflet, în vreme ce credinciosul ortodox primește numai suma de 72,03 lei. Majorarea materială a minorităților religioase o mai constatăm și din restituirea averilor în rentă valorificată la zeci de milioane, în timp ce deposedările bisericii ortodoxe naționale — discreditată prin politicianism, — sunt cunoscute.

Din punct de vedere statal biserica națio-

nală este improvizată cu mare evidență. Dar și din punct de vedere organizativ, noi o constatăm foarte slăbită. Elementele luptătoare și propagandiste, elementele de prestigiu ale bisericii ortodoxe nu se găsesc dela oalță cum ar fi de dorit. Dacă am lua să cercetăm cu amănunțime Teleormanul asupra sporirii sectelor, vom găsi foarte numeroase vinovății în mijlocul clerului. Acțiunea culturală în șesul dunărean nu-i purtată inimos de preoți ca în alte județe, de cât cu foarte puține excepții.

Cele câteva terenuri ale Fundației Regale, atribuite pentru construcții de cămine culturale și lucrări demonstrative — exploatate în majoritate de preoți și învățători —, sunt cel mai bun diagnostic pentru județul de cei mai mulți sectanți. Majoritatea satelor cu terenuri, după ani de zile, n'au cămine datorită excesului material al preoților și învățătorilor, nepăsători față de acțiunea culturală.

Dacă lângă vinovata neglijență oficială, adăugăm nepregătirea elementelor din cler, să ne așteptăm la zile triste pentru neamul nostru, oricâte însușiri religioase i-am atribui poporului.

Fiindcă la începutul statului românesc a existat biserica prin a cărei putere s'a creat statul, organ care lipsit de temelie lui firească este natural să ne așteptăm la o disolvare, la o descompunere, la o prăbușire.

M.